

**Maria
Angels**
Anglada,
paradís amb poeta

Maria Àngels Anglada va morir el dia 23 d'abril de 1999. Un any després *Revista de Girona* vol homenatjar l'amiga, la col·laboradora, la poeta. És per això que hem preparat aquest dossier sobre la seva figura i la seva obra i li hem dedicat també els Fulls de la Revista d'aquest mateix número, tal com vam fer en el desè aniversari de la mort de Mercè Rodoreda.

En les pàgines que segueixen hem volgut estudiar els eixos que vertebraven l'obra d'Anglada: la poesia, l'art, el compromís amb la història del nostre temps. Anglada, poeta, enamorada de Grècia i dels seus poetes, enamorada d'Itàlia i dels seus poetes, enamorada de Catalunya i dels seus poetes, va fondre la seva veu amb les veus de tots aquests poetes, que estimava i que coneixia tan bé, per conduir-nos al seu propi paisatge i al seu propi paradís amb poetes. Així és que hem volgut resseguir la presència dels clàssics grecs i llatins, dels poetes neogrecs i dels poetes italians en la seva obra, amarada de classicisme, amarada de poesia. Anglada, poeta, apassionada de la música i de la pintura, de l'art, com l'únic capaç d'alliberar l'home de la incivilitat, va omplir les seves pàgines de colors i de notes musicals. Així és que hem volgut dibuixar la funció de l'art en la seva obra. Anglada, poeta, compromesa amb el seu temps, debelladora de la barbàrie, va aixecar la seva veu per posar-se al costat dels que patien dolor o opressió, contra la prepotència i la insolidaritat. Així és que hem volgut girar la mirada envers la presència de la història, *magistra vitae*, en la seva obra, envers el seu compromís cívic i comprovar que, com deia el poeta Terenci, res del que és humà no li era aliè.

Agraïm a la família de l'escriptora la seva col·laboració amabilíssima; ens han deixat fotografies per il·lustrar el dossier i ens han permès de publicar-hi dos textos inèdits d'Anglada: la prosa «Júlia Stroumsa» i el poema «Làpida i Afrodita».

Tots els materials que s'apleguen en els Fulls són una recreació de la figura i de l'obra d'Anglada: les il·lustracions, la narració, els dos poemes. Tenen el to elegíac de l'evocació de l'absència sentida. Són veus amigues que s'alcen contra l'oblit. Hi ressenyem, a més, les dues darreres obres d'Anglada: *Arietta*, únic recull de poemes publicat després d'aplegar la seva poesia completa a *Columnnes d'hores*, i *Nit de 1911*, conjunt de narracions breus publicat pòstumament. Ben segur que a Maria Àngels Anglada li hauria agradat la reproducció de l'ex-libris amic que tanca els Fulls.

Mariàngela Vilallonga

